

младото растенице не памиратъ потрѣбната за себѣ си храна. А ако посадимъ то-ва растенице въ иѣкоя ровска почва, то то ще да израсте и ще да озрѣе; младите му корѣнчета ще да наѣкинатъ тамъ и ще да са расклонатъ. Отъ това са явно вече види, че почвата дава храна на растението. Но какъ става сичкото това? По кой начинъ хранителните части на почвата влазятъ въ корѣните на растението? Съко едно корѣнче има на крайятъ си една тѣни-ка и твѣрде иѣжна кожица; ето презъ тая кожица растението и смучи изъ почвата своята храна; дѣто ще да са каже корѣните за растението сѫ онова сѫщото, що то сѫ и устата за човѣкътъ или за живо-тиото, защото нашето тѣло чрѣзъ устата си, така сѫщо както и тѣлото на расте-нието чрѣзъ корѣните си, приема своята храна. Но разликата между насъ и расте-нието е твѣрде голѣма. Въ нашите уста влази и твѣрда, и водна храна, и за това ние имаме зѣби, съ които я сдѣлковаме,